

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 23/02/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 45

Bài học hôm trước, Hòa Thượng dạy chúng ta, đối với những người chưa biết hoặc những người có sự ngộ nhận về Phật pháp thì chúng ta phải thật làm, chúng ta làm ra biểu pháp thì tự nhiên chúng sanh sẽ tin tưởng, chúng ta nên tránh làm trên hình thức, tránh làm những việc cảm ứng, thần thông. Có người nói với tôi, họ nhìn thấy một người bị tai nạn ô-tô, sau khi một vị đọc một câu thần chú thì người đó liền có thể đứng dậy. Yêu Ma Quỷ Quái cấp thấp cũng có thể giúp con người tạm thời không đau, không bệnh nhưng Yêu Ma Quỷ Quái không thể giúp con người thoát khỏi luân hồi sinh tử. Sinh – Lão – Bệnh – Tử là một định luật mà con người không thể thay đổi được. Có người nói với tôi, người tu pháp này thì sẽ không già, không bệnh, không chết. Tôi tự hỏi, ông Tô của pháp tu đó có thể sống đến 150 tuổi mà ngài vượt rêu không?

Bài học hôm qua, Hòa Thượng nói, chúng ta là những người làm công tác giảng dạy, chúng ta phải cùng đồng phản tỉnh, nỗ lực, tự làm mới cùng với mọi người. Người khác có phản tỉnh, thay đổi, tự làm mới hay không thì đó là việc của họ, chính chúng ta phải tự nỗ lực thay đổi. Chúng ta dùng giáo huấn của Phật Bồ Tát để phản tỉnh chính mình. Chúng ta nói để người khác nghe mà chúng ta không phản tỉnh thì chúng ta đã sai. Đây là vấn nạn rất phổ biến trong giai đoạn hiện nay.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta làm bất cứ việc gì cũng phải có tâm nhẫn nại. Chúng ta muốn có thành tựu ở pháp thế gian hay xuất thế gian thì chúng ta đều phải có công phu sâu, chúng ta không có thành tựu chính là do chúng ta không có công phu sâu. Thầy Truong chuyên viết thư pháp, mỗi ngày ông viết một chữ một trăm lần, ông đã rèn luyện trong suốt năm mươi năm. Hiện tại, ông đã 76 tuổi nhưng ông vẫn đi cầu học, thỉnh giáo với mọi người. Tinh thần cầu học không mệt mỏi này của ông đáng để chúng ta học tập!”** Ông Trương đã là một nhà thư pháp nổi tiếng nhưng ông vẫn dùng tâm khiêm tốn đi cầu học khắp nơi. Thiện Tài Đồng Tử trên **“Kinh Hoa Nghiêm”** một đời thành tựu vì Ngài luôn coi mọi người là Thầy, Ngài đã cầu học với 53 vị thiện tri thức trong mọi ngành nghề khác nhau. Chúng ta có tâm cầu học thì chúng ta mới có thể tiến bộ. Trong mọi việc chúng ta cần có tâm nhẫn nại vượt qua mọi khó khăn. Khi chúng ta giảng dạy giáo huấn của Phật hay của Thánh Hiền chúng ta đều phải dụng tâm một cách miên mật. Bài học hôm trước, Hòa Thượng nhắc, chúng ta học Phật pháp, học chuẩn mực Thánh Hiền thì tâm, nguyện, giải, hành của chúng ta phải giống như tâm,

nguyện, giải, hành của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền. Chúng ta vẫn giữ cách thấy, cách biết, cách làm của phàm phu để làm mọi việc thì chúng ta không thể có thành tựu.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta “quang đại” những truyền thống của Phật giáo, làm đúng theo giáo dục của Phật Đà thì chúng ta mới có thể tự lợi, lợi tha. Chúng ta khởi tâm động niệm nghĩ đến chính mình chính thì đây là chúng ta đang mê. Chúng ta mỗi niệm hy vọng lợi ích chúng sanh thì chúng ta là người giác ngộ. Hiện tại, chúng ta hoằng dương pháp môn Tịnh Độ, giúp đỡ chúng sanh niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ, đây là chúng ta chân thật giác ngộ một cách triệt để”**. “Quang đại” là chúng ta làm sáng rục rờ. Hai việc “tự lợi”, “lợi tha” phải luôn song hành, tương bổ, tương thành cho nhau. Chúng ta mang giáo dục Thánh Hiền để giúp mọi người có đời sống an vui, hạnh phúc vẫn chưa đủ, chúng ta phải giúp người thoát khỏi sinh tử luân hồi, đây mới là chúng ta triệt để giác ngộ. Chúng ta muốn mọi người tin vào pháp môn Tịnh Độ thì chúng ta phải làm ra biểu pháp cho mọi người nhìn thấy. Chúng ta chỉ nói mà không làm ra chuẩn mực thì chúng ta không thể thuyết phục được mọi người.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải chân thật kính trọng, ái hộ những người xuất gia. Nếu chúng ta là người thân quen, bạn đồng tu mà chúng ta nhìn thấy họ có sai lầm thì chúng ta phải dùng giới luật, dùng Phật pháp để nhắc nhở họ phản tỉnh, thay đổi, tự làm mới”**. “Người xuất gia” chính là một hình tượng đại diện của Tam Bảo, chúng ta phải kính trọng hình tượng của Tam Bảo, nếu hình tượng Tam Bảo không còn ở thế gian thì Phật pháp không thể tồn tại. Chúng ta nhìn thấy người xuất gia có việc làm sai lầm thì họ lại mang tâm phi báng, chúng ta làm như vậy thì chúng ta đã tạo ra vô lượng vô biên tội nghiệp. Nhà Phật nói: **“Phật Bồ Tát thành nhân chi mỹ bất thành nhân chi ác”**. Chúng ta chỉ thành tựu việc tốt, làm những việc giúp cho người được tốt hơn. Nếu người mắc lỗi mà có thể phản tỉnh thì chúng ta hoan nghênh tiếp nhận. Người xưa đã nói: **“Nhân phi Thánh Hiền, thực năng vô quá, quá vật đản cải, thiện mạc đại yên”**. Con người không phải là Thánh Hiền, chúng ta là phàm phu chúng ta không thể tránh khỏi sai lầm.

Hôm qua, chúng ta học lớp **“Thập Thiện Nghiệp Đạo”**, Hòa Thượng nói, chúng ta học Phật, điều quan trọng là chúng ta phải nhận ra sai lầm để tự sám hối, cải đổi, tự làm mới; đối với những người xung quanh thì chúng ta phải dùng tâm bao dung, tha thứ, giúp đỡ. Khi người khác có lỗi lầm, chúng ta thường tìm cách viển ly nên người khác không có cơ hội thay đổi. Người học Phật phải có trách nhiệm giúp ích tất cả chúng sanh, người không có duyên thì chúng ta tạo duyên để họ được tiếp cận Phật pháp, người đã từng có duyên thì chúng ta phải giúp họ có thể quay đầu. Đối với người có lỗi lầm thì chúng ta càng phải thương yêu, kính trọng họ.

Hòa Thượng nói: **“Tuy chúng ta không có tâm phá hoại đạo tràng nhưng nếu chúng ta vô tri thì chúng ta sẽ phạm phải những lỗi lầm khiến cho đạo tràng tan rã”**. “Đạo tràng” là chỉ chung các đoàn thể, một lớp học cũng là một đạo tràng. Nhà Phật nói: **“Bồ**

Tát ở đâu thì ở đó là đạo tràng”. Chúng ta ra chợ mà chúng ta chọn lấy đồ hư thì trong mắt của người bán hàng, chúng ta giống như Bồ Tát. Chúng ta phải nói rõ với người bán là đồ đó vẫn có thể dùng được nên chúng ta mua, nếu chúng ta không nói rõ ràng thì họ tưởng chúng ta là người không biết gì, người ngớ ngẩn. Lần trước, khi tôi mua một chiếc kệ để chén, tôi chọn một chiếc kệ có thanh inox phía sau bị méo, tôi dự định kê phần bị méo đó vào góc tường, người bán hàng ngạc nhiên, họ nhất định giảm cho tôi 100.000 VNĐ, nhiều người bán hàng cũng có tâm rộng lớn.

Ngày trước, tôi đi mua mướp đắng, tôi định chọn mua những trái đã ngả vàng nhưng người bán đã chọn những trái tươi ngon để bán cho tôi, còn những trái đã ngả vàng thì cho không. Chúng ta tưởng rằng chúng ta có tâm Bồ Tát nhưng người khác còn có tâm Bồ Tát hơn chúng ta! Mỗi người đều có sẵn Phật tính, nếu gặp duyên thì tính thiện này sẽ tự nhiên tức thì sinh khởi. Điều quan trọng là chúng ta phải tạo duyên giúp họ sanh khởi thiện tâm. Chúng ta không cố ý phá hoại đoàn thể nhưng vì sự vô tri của mình mà chúng ta làm ra chướng ngại thì chúng ta đã tạo ra tội nghiệp. Chúng ta tạo ra tội nghiệp thì chúng ta phải gánh trách nhiệm nhân quả này.

Trong **“Kinh Vô Lượng Thọ”** dạy chúng ta khéo giữ ba nghiệp, thân, khẩu, ý. “Ý” thì tham, sân, si; “Thân” thì sát, đạo, dâm; “Khẩu” thì nói dối, nói lưỡi đôi chiều, nói lời hung ác và nói lời thêu dệt. Chúng ta lấy **“Mười nghiệp”** soi chiếu thân, khẩu, ý, kiểm điểm khởi tâm động niệm, hành động tạo tác thì chúng ta sẽ không phạm phải sai lầm. Hằng ngày, chúng ta không tạo phước mà trong vô tri chúng ta tạo ra tội nghiệp, chúng ta hưởng phước thì cuộc sống của chúng ta không thể bình yên.

Hằng ngày, chúng ta hưởng tiện ích đều do người khác dụng tâm chuẩn bị. Thí dụ, khi chúng ta đến một đạo tràng niệm Phật thì đã có rất nhiều người đã dành thời gian, công sức chuẩn bị cho đạo tràng đó. Ngày trước, chúng ta đến Singapore tham gia pháp hội, Ban tổ chức hẹn 6 giờ đến đón, chúng ta ra trễ nên lái xe phải đợi 15 phút, ở các địa điểm khác mọi người lại tiếp tục trễ, khi chúng ta đến nơi thì pháp hội đã đang diễn ra. Pháp hội đang diễn ra mà chúng ta mới bắt đầu ngồi ăn thì chúng ta đã làm mất đi không khí trang nghiêm của pháp hội, chúng ta đã vô tình phá hoại đạo tràng. Trong vô tình, lời là chúng ta đã phá hoại đoàn thể, phá hoại đạo tràng. Hoà Thượng đi khắp nơi trên thế giới, Ngài nhìn thấy những việc này diễn ra rất nhiều nên Ngài nhắc nhở chúng ta.

Chúng ta đến trễ chuyến xe 5 phút mà trên xe có 50 người thì chúng ta đã làm mọi người trễ 250 phút, đây là chúng ta đã phạm lỗi ăn cắp thời gian. Hoà Thượng nói, có hai lỗi chúng ta hay phạm nhất đó là lỗi trộm cắp và lỗi nói dối. Chúng ta đến lớp học muộn thì chúng ta đã làm người học và người giảng động tâm vậy thì chúng ta đã phá hoại. Hằng ngày, trong vô tình chúng ta tạo tội mà chúng ta không biết, trong cuộc sống chúng ta luôn gặp chướng ngại, mọi việc không hanh thông vì chúng ta không còn phước. Hoà Thượng nói: **“Chúng ta vô tri tạo tội thì chúng ta vẫn phải gánh trách nhiệm nhân quả”**.

Hòa Thượng nói: **“Đệ tử của Phật ở quốc gia nào thì nhất định phải tuân thủ luật pháp của quốc gia đó. Người không tuân thủ pháp luật thì chính là phá giới”**. Có người hỏi Hòa Thượng, chúng con đi kinh hành trên phố có phạm pháp không. Hòa Thượng nói, chúng ta chỉ được thực hiện những hoạt động tín ngưỡng ở những nơi mà quốc gia cho phép, chúng ta tùy tiện đi kinh hành ngoài đường thì chúng ta đã phạm pháp.

Hòa Thượng nói: **“Trên Kinh điển nói, một vị Tỳ Kheo phá giới thì sẽ đọa địa ngục, trên Kinh cũng nói, một vị A-La-Hán khi nhớ lại những tội khổ đã chịu trong địa ngục thì toàn thân toát mồ hôi lạnh”**. A-La-Hán là đã chứng quả Tứ Thánh nhưng khi nhớ lại lúc phải thọ khổ trong Địa ngục thì các Ngài cũng toát mồ hôi lạnh. Chúng ta không có được cảm giác này nên chúng ta không biết sợ, chúng ta vẫn đang ngày ngày phá giới. Chúng ta ngày ngày vẫn phá giới, tạo nghiệp thì chúng ta không thể về thế giới Tây Phương Cực Lạc. Chúng ta gìn giữ pháp luật chính là chúng ta tuân thủ giới luật của nhà Phật.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta ngày ngày tạo tội nghiệp Địa ngục mà chúng ta không hay biết, đây là điều rất đáng thương!”**. Người niệm Phật nhiều nhưng người vãng sanh ít là vì chúng sanh ngày ngày phạm giới. Ngày Chủ nhật có những người vẫn niệm Phật rất to, ồn ào vì họ cho rằng, họ làm như vậy thì những người xung quanh sẽ niệm Phật cùng họ, họ không biết rằng họ đã khiến nhiều người phiền não. Có những người bị bệnh nặng nhưng mọi người không cho họ nghỉ ngơi mà mọi người thay phiên nhau niệm Phật rất ồn ào, điều này khiến người bệnh sinh tâm sân hận. Nhà Phật dạy: **“Tùy cảnh, tùy duyên”**. Khi chúng ta làm việc gì chúng ta phải tùy thuận theo hoàn cảnh, chúng ta không để mọi người cảm thấy phiền não.

Hòa Thượng nói: **“Năm Đức”, “Lục Hòa” là giới luật căn bản, cũng là nền tảng căn bản của học Phật**. “Năm Đức” là chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi. “Lục Hòa” là thân hoà đồng trụ, khẩu hoà vô tranh, ý hoà đồng duyệt, giới hoà đồng tu, kiến hoà đồng giải, lợi hoà đồng quân.

Bài học hôm nay, Hòa Thượng nhắc chúng ta, người học Phật có vai trò phát dương quang đại, đem giáo huấn của Phật đến với mọi người để ngay trong đời này họ được an vui. Thí dụ, nếu một người biết quy luật Sinh - Lão - Bệnh - Tử thì họ sẽ không quá khổ đau khi mất đi người thân. Người thân chúng ta mất thì chúng ta sẽ cảm nhận rõ hơn về vô thường, chúng ta càng trân trọng hơn thời gian sống để làm những việc lợi ích thế gian. Tôi rất hoan hỷ khi ngồi học, khi ngồi học mà tôi có thể ra đi thì tôi sẽ ra đi một cách nhẹ nhàng. Chúng ta khởi tâm động niệm nghĩ đến chính mình thì chính là chúng ta đang “si mê”. Chúng ta thường hay quên nên Hoà Thượng luôn nhắc chúng ta rất nhiều lần, đây chính là Ngài: **“Giáo nhân bất quên”**, dạy người không biết mệt mỏi.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!